

होली हंस एवं अमृतबेला रूपी मानसरोवर

आज चारैतर्फका रूहानी हंसहरू वा पवित्र हंसहरूको संगठन देखिरहेको छु । सबै पवित्र हंस सदा ज्ञान रत्न ग्रहण गर्छन् र गराउँछन् । हंसहरूको भोजन अमूल्य मोती हुन्छ । त्यस्तै तिमी सबै पवित्र हंसहरूको बुद्धिको भोजन ज्ञान रत्न हुनुपर्छ । अमृतबेलादेखि बापदादासँग रूहरिहानद्वारा, रूहानी मिलनद्वारा ज्ञान रत्नहरूलाई धारण गर्छौ । शक्तिहरूलाई धारण गर्छौ । यस्तै सारा दिन मनन शक्तिद्वारा धारण गरेका रत्नहरूलाई वा शक्तिहरूलाई आफ्नो जीवनमा धारण गर्छौ अनि अरूलाई गराउँछौ ।

अमृतबेला मिलन मनाउने शक्ति, ग्रहण गर्ने अर्थात् धारण गर्ने शक्ति, बाबाद्वारा हरेक दिनको विशेष शुद्ध संकल्परूपी प्रेरणालाई क्याच गर्ने शक्ति सबैभन्दा धेरै हुनु पर्छ । अमृतबेलाको समयमा हरेकले धारण गर्ने शक्तिहरूद्वारा धारणामूर्त बन्न सक्छौ । अमृतबेला विशेष दुई मूर्तिहरू हुनुपर्छ— एक धारणामूर्त, दोस्रो अनुभवीमूर्त किनकि अमृतबेला बापदादा विशेष बच्चाहरूप्रति दाताको स्वरूप र मिलन मनाउनको लागि सर्व सम्बन्धहरूको स्नेह सम्पन्न स्वरूप, सर्व खजानाहरूले भोली भर्ने भोला भण्डारीको रूपमा हुनुहुन्छ । त्यस समयमा जे गर्न चाहन्छौ, बाबालाई मनाउन चाहन्छौ, रिभाउन चाहन्छौ, सम्बन्ध निर्वाह गर्न चाहन्छौ, सहज विधिको अनुभव चाहन्छौ, सर्व विधिहरू र सिद्धिहरू सहज प्राप्त गर्न सक्छौ । प्राप्तिको भण्डार र दिनेवाला दाता सहजै प्राप्त हुन सक्छ । सर्व गुणहरूका खानी, सर्व शक्तिहरूका खानी बच्चाहरूको लागि खुल्ला हुन्छ । अमृतबेलाको एक सेकेण्डको अनुभव सारा दिन र रातमा सर्व प्राप्ति स्वरूपको अनुभवको आधार हो । बापदादा पनि हरेकसँग मन खोलेर कुरा गर्नको लागि, गुनासो सुन्नको लागि, कमजोरी मेटाउनको लागि, अनेक प्रकारका पाप बक्साउनको लागि, स्नेह-प्यार दिनको लागि सबै कुराको लागि स्वतन्त्र हुनुहुन्छ । त्यो समयमा अफिसियल हुनुहुन्छ । भोला भण्डारीको रूपमा हुनुहुन्छ । यति धेरै सुनौलो अवसर हुँदा पनि कुनै बच्चाहरूले अवसरको फाइदा लिइरहेका हुन्छन् र कोही अवसर लिनेहरूलाई हेरिरहेका हुन्छन् । किन ? चाहना भएर पनि बीचमा रोकावट के हुन्छ— त्यसलाई जान्दछौ ?

माया पनि धेरै चलाक छ । विशेष त्यही समयमा बाबाबाट किनारा गराउनको लागि आउँछ । विशेष बहानाबाजीको खेलमा बच्चाहरूलाई रिभाउँछ । जसरी बाजीगरले आफ्नो बाजीमा मानिसहरूलाई आकर्षित गर्छ, त्यस्तै मायाले पनि अनेक प्रकारको अलबेलापन, आलस्य र व्यर्थ संकल्पहरूको बहानाबाजीमा रिभाइहाल्छ । त्यसैले सुनौलो अवसरलाई गुमाइदिन्छन् अनि फेरि यस्तो समयलाई गुमाउनाका कारण, सहज प्राप्तिबाट वञ्चित हुनाका कारण सारा दिनको कमजोर फाउण्डेशन हुन पुग्छ । सारा दिनमा जतिसुकै पुरुषार्थ गरे पनि सारा दिनको आदि अर्थात् फाउण्डेशनको समय कमजोर हुनाको कारण मेहनत धेरै गरे पनि प्राप्ति कम हुन्छ । प्राप्ति कम हुनाका कारण दुई प्रकारको अवस्थाको अनुभव गर्छन् । एक त चल्दा-चल्दै थकावट अनुभव गर्छन्, दोस्रो चल्दा-चल्दै निराश हुन्छन् अनि फेरि के सोच्छन् ? थाहा छैन गन्तव्यमा कहिले पुगिन्छ ? समय समीप छ वा टाढा छ ? कहिले प्रत्यक्षता हुन्छ र सत्ययुगी सृष्टिमा पुगिन्छ ? यो प्रवृत्तिको बन्धन कहिलेसम्म रहन्छ ? वर्तमानको प्राप्तिलाई छोडेर भविष्यलाई हेर्न पुग्छन् ।

२०७२ जेष्ठ ३१ आइतबार १४-०६-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १७.१२.७९ मधुबन

वर्तमानको प्राप्तिको लिस्ट सदा सम्मुख राख, अनि ‘कहिले होला’ यो समाप्त भएर भइरहेको छ, भन्नेमा आउँछौ। निराश हुनुको सट्टा दिलबाट खुशी हुन पुग्छौ। वर्तमानबाट किनारा नहोऊ। मायाको बहानाबाजीलाई पहिचान गर। मायाले बहानामा तिमीलाई राजी गरिदिन्छ। त्यसैले बाबालाई रिभाउन सक्दैनौ अर्थात् सहज साधन अपनाउन सक्दैनौ। वरदानको रूपमा जे प्राप्त गर्नु छ, त्यसको बदलामा मेहनत गरेर प्राप्त गर्नमा लाग्छौ। त्यसैले अमृतबेलाको सहज प्राप्तिको बेलालाई जानेर त्यसको लाभ उठाऊ। खुल्ला भण्डारहरूबाट प्रारब्धको भोली भर, वरदाता र भाग्य विधाताद्वारा अमृतबेलाको समयमा जे भाग्यको रेखा खिचाउन चाहन्छौ, त्यो खिचनको लागि तयार हुनुहुन्छ। भाग्यको रेखा वरदातासँग सहज वा श्रेष्ठ खिचाउ। त्यो बेलामा उहाँ भोला भगवान्को रूपमा हुनुहुन्छ, लवफुल हुनुहुन्छ त्यसैले प्रेमको आधारमा श्रेष्ठ भाग्य खिचाउ। जति चाह्यो, जति जन्मको लागि चाह्यो, चाहे अष्ट रत्नहरूमा, चाहे १०८ को मालामा, बापदादाको खुल्ला प्रस्ताव (अफर) छ— अरू के चाहियो !

मालिक बनेर अधिकार लेऊ। कुनै पनि खजानामा ताला-चाबी छैन। मेहनतको चाबी छैन। नत्र सारा दिनमा मेहनतको चाबी लगाउनु पर्ने हुन्छ, त्यतिखेर केवल एक संकल्प गर— जे हुँ, जस्तो हुँ, हजुरको हुँ। मायाको बाजीलाई पार गरेर साथमा आएर बस। यो मायाको बाजी साइडसीन हो। त्यसमा रोकिनु हुँदैन। आऊ अनि बस। संकल्प र बुद्धि अर्थात् मन र बुद्धि बाबालाई सुम्पिदेऊ। यस्तो गर्न आउँदैन ? बाबाले दिनुभएको वस्तु बाबालाई दिन मुश्किल किन ? कहिले तेरो कहिले फेरि मेरो भन्छौ, यो तेरो-मेरोको चक्करमा आउन पुग्छौ। अमृतबेला भयो, आँखा खुल्यो। सेकेण्डमा जम्प लगाएर बाबाको साथमा बसिहाल। साथको कारण जुन बाबाको खजाना त्यो तिम्रो खजाना अनुभव हुन्छ। ज्ञानको आधारमा होइन, प्राप्तिको आधारमा। अधिकारको तख्तमा बसेको हुनाले अधिकारीपनको अनुभव हुन्छ। त्यसैले बाबा खुदा दोस्तको रूपमा अधिकारको तख्त अफर गरिरहनुभएको छ। उठ अनि तख्तमा बस। थोरै समयको अधिकारको तख्त निवासी भयौ भने पनि जे चाह्यो त्यो बन्न सक्छौ। जसरी हदका राजाहरूले थोरै समयको राजाइमा पनि के अधिकारमा लिन सक्दैनन् र ? अब बेहद तख्तनशीन यो सुनौलो समयमा वर्तमान समय सहजै आफ्नो सुनौलो युगको स्थिति बनाउन सक्छौ र भविष्य सुनौलो युगको दुनियाँमा श्रेष्ठ पद प्राप्त गर्न सक्छौ। बुझ्यौ, सहज पुरुषार्थको समय र सहज साधन। फेरि सहजलाई छोडेर मुश्किलमा किन जान्छौ ? अब सहज पुरुषार्थी बन्छौ वा मुश्किल ? जब बाबा सहज मिल्नुभएको छ भने मार्ग मुश्किल कसरी होला ! सहज पुरुषार्थी बन। मुश्किलको नाम-निशान समाप्त गर तब दुनियाँका मुश्किलहरूलाई समाप्त गर्न सक्छौ।

यस्ता सदा अधिकारी, तख्तनशीन, मायाको बाजीमा पास हुनेवाला, सदा बाबाका रहस्यलाई जान्ने, ‘मेहनत’लाई ‘मोहब्बत’ मा परिवर्तन गर्ने, निराशाको बदलामा दिलबाट खुशीमा रहने, आफ्नो दिलदेखि खुशीबाट संसारलाई खुशी गर्ने यस्ता सदा बाबाको साथ रहने सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद, प्यार र नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूको साथ अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

१. **मनसा सेवाको सहज साधन अटुट निश्चयः-** जति पनि सदा निश्चय बुद्धि भएर विजयी रहन्छन्, ती निश्चय बुद्धिहरूद्वारा वायुमण्डल शुद्ध हुँदै जान्छ। उनीहरूले मनसा सेवा गर्छन् किनकि चारैतर्फका व्यक्तिले निश्चय बुद्धि आत्माहरूलाई देखेर सम्झिन्छन्— यिनीहरूलाई केही मिलेको छ। चाहे जतिसुकै घमण्डी होस्, ज्ञानलाई नसुन्ने भए पनि भित्रबाट यो सम्झिन्छन्— यिनीहरूको जीवन केही बनेको छ। त्यसैले जो शुरूदेखि अटल निश्चय बुद्धि रहेका छन्। उनीहरूको यो सेवा चलिरहन्छ। यो पनि मनसा सेवा हो।

२. **मायासँग सुरक्षित रहने साधन— अटेन्शन रूपी चौकीदार सजग रहोस्:-** सबै सदा स्वदर्शन चक्रधारी बनेर चलिरहेका छौ ? सदा आफ्नो स्वरूप स्वदर्शन चक्रधारी याद रहन्छ ? जो सदा स्वदर्शन चक्रधारी रहन्छन् उनीहरू अनेक प्रकारका मायाका चक्रहरूबाट मुक्त रहन्छन्। एक स्वदर्शन चक्रले अनेक व्यर्थ चक्रहरूलाई समाप्त गर्दछ, मायालाई भगाउँछ। स्वदर्शन चक्रधारीको अगाडि माया टिक्न सक्दैन। स्वदर्शन चक्रधारी सदा सम्पन्न हुनाका कारण अचल रहन्छन्। यस्ता सदा सम्पन्न अर्थात् मालामाल रहनेवाला हौ ? मायाले खाली गर्ने कोसिस गर्छ तर खबरदार रहन्छ, जागृत रहन्छ, जागति ज्योति छ भने मायाले केही गर्न सक्दैन। अटेन्शन रूपी चौकीदार जागृत भएमा सदा सुरक्षित रहन्छौ। त्यसैले सदा जागती ज्योति बन यसैले यादगार मन्दिरहरूमा अखण्ड ज्योति जगाउँछन्। निभ्न दिँदैनन्। अखण्ड ज्योति जगाउने फेशन बन्यो कहाँबाट ? संगममा तिमी सबै चैतन्यमा जागती ज्योति बनेका थियौ त्यसैले यो यादगार चल्दै आएको छ। यदि खण्डन भयो नराम्रो मान्छन्। त्यसैले चैतन्यमा तिमी सबै के हौ ? अखण्ड ज्योति, खण्डित कुरा कहिल्यै पनि पूज्य हुन सक्दैन।

३. **बाबाद्वारा गरिएको महिमाको स्मरण गर्नाले समर्थ स्थितिको अनुभवः-** सदा आफ्नो भाग्यको महिमाको गीत गाइरहन्छौ ? जसरी स्थूल साधारण गीत गाउँदा पनि कति खुशीमा आउँछन्। भक्तिमार्गमा कीर्तन गर्दा कति खुशी हुन्छन्। त्यसैले तिमीहरूले पनि बाबाद्वारा गरेका महिमाको गीत सदा गाइराख। पहिला हामी के थियौं र बाबाले के बनाइदिनुभयो, त्यही स्मरण गरेर सदा हर्षित रहने गर, यही स्मरणमा सामर्थ्य लुकेको छ किनकि बाबाले समर्थ बनाउनु भएको हो नि। जुन सपनामा पनि बनेका थिएन, त्यो साकार स्वरूपमा अनुभव गरिरहेका छौ त्यसैले बापदादा सबै बच्चाहरूलाई भाग्यशाली सितारा भन्नुहुन्छ। त्यसैले भाग्यशाली सितारा हौ, हैन ?

सितारा उसैलाई भनिन्छ जो सदैव जगमगाइरहन्छ। बाबाद्वारा जुन शक्ति वा ज्ञानको खजाना मिलेको छ त्यसमा जगमगाइराख। यस्तै हौ ? बादलहरूमा छुप्ने त होइनौ ? सदा आफ्नो चमकद्वारा विश्वलाई उज्यालो गर्नेवाला हौ, हैन ? खुशी-खुशीले पुरानो दुनियाँबाट किनारा गरिसक्यौ। अब पुरानो दुनियाँका निवासी होइनौ, संगमयुगका निवासी हौ। त्यसैले पुरानो दुनियाँबाट किनारा भइसक्यो वा गर्नु छ— के सम्झिन्छौ ? कुनै पुरानो मित्रसँग मिल्नको लागि पुरानो दुनियाँका चीजहरू किन्न त जाँदैनौ। आजकल सीमामा उभिएर पनि कहिले-कहिले जानीबुझी दुश्मनको देशमा जान्छन्। तिमी सीमा नाघेर पुरानो दुनियाँमा जान त जाँदैनौ ? नयाँ दुनियाँ सामुन्ने खडा छ, पुरानो दुनियाँको किनारा गरिसक्यौ। संकल्पबाट पनि पुरानो दुनियाँमा नजाउ। गयौ भने फँस्छौ यसैले सदा आफूलाई संगमयुगी सम्झ। संगममा बाबा याद आउँछ, वर्सा याद आउँछ।

२०७२ जेष्ठ ३१ आइतबार १४-०६-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १७.१२.७९ मधुबन

पुरुषार्थमा स्व को उन्नति र सेवाको वृद्धि— दुवैको सन्तुलन चाहियो। दुवैका योजनाहरू बनाई राख्दछौ ? अहिले के योजनाहरू बनाएका छौ ? (उज्जैनमा कुम्भ मेलामा आध्यात्मिक मेला) मेलाको धुमधामसँग तयारी गरिरहेका छौ। राम्रो छ। तर यो विशेष ध्यान राख— मेलाको वातावरण यस्तो शान्तमय होस् जो हलचलबाट घमासानको वृत्ति लिएर आउनेहरूले महसुस गरून्— कुनै भिन्दै स्थानमा आएका छौं। चारैतर्फ आवाज भएर पनि तिम्रो पासमा यस्तो अनुभव गरून् जस्तो शान्तिको कुण्डमा पुग्यौं। बाहिर जो सेवामा बसेका हुन्छन् उनीहरू पनि शान्तिको वरदानी भएर रहून्। तिम्रो शान्तिको प्रकम्पनले उनीहरूलाई शान्त गरिदेऊ। यसबाट सारा मेलामा यो आवाज होस्— दुई मिनेटको लागि गएका थियौं तर राम्रो नै शान्तिको अनुभव गरेर आयौं। जसरी शुरू-शुरूमा स्थापनाको समयमा जो आउँथे उनीहरूले ओम्को ध्वनिको महसुस गर्दथे— यो कुनै शान्तिको स्थान हो। यस्तै यो मेलामा शान्तिको अनुभव गरून्। मेलामा जो आउँछन् उनीहरूको मूड नै अलि अर्कै हुन्छ। त्यो मेला त मानौं बजार जस्तै हुन्छ। त्यही रूपमा अशान्ति भएर आउँछन् यस्तालाई शान्तिको अनुभव गराउनु धेरै जरूरी छ, जसले गर्दा विशेषता अनुभव होस्।

सबैलाई स्नेहपूर्वक निमन्त्रणा देऊ— तिम्रो स्नेहलाई देखेर सबै खुशी हुन्छन्। कसैले जस्तोसुकै बोले पनि तिमीले शान्तिसँग, स्नेहपूर्वक बोल्थौ भने त्यसको पनि प्रभाव पर्छ। समय प्रति समय स्टेजमा आएको देखेर भित्रबाट मान्छन्। अहिले सबैको आँखा अलिकति झुकेको छ, शिर झुकेको छैन। अन्तमा त सबै झुक्छन्। सबैको झुक्नु अर्थात् जयजयकार हुनु। फेरि क्रान्तिपछि शान्ति हुन्छ। अहिले झुक्ने पहिलो पोज शुरू भएको छ, अन्तमा पाउसम्म झुक्छन्।

४. रहमदिल बाबाको रहमदिल बच्चाहरूको कर्तव्य सबैलाई ठेगाना दिनु:— सबैले भिखारीपनको जीवनको पनि अनुभव गर्नु र अहिले मालामाल बनिसक्यौ। मालामाल बन्नेवाला बच्चाहरूलाई कसैलाई पनि देख्यौ भने दया आउँछ— यो आत्मालाई पनि ठेगाना मिलोस्। उसको पनि कल्याण होस्। त्यसैले जति पनि सम्पर्कमा आउँछन् उनीहरूलाई बाबाको परिचय अवश्य देऊ। जस्तो कोही घरमा आयो भने उसलाई पानी त सोधिन्छ नि ! यदि त्यसै गयो भने नराम्रो मानिन्छ नि ! त्यस्तै सम्पर्कमा जति पनि आउँछन् उनीहरूलाई बाबाको परिचयको पानी अवश्य सोध। अलिकति सुनायौ भने पानी सोध्यौ— सप्ताह कोर्स गरायौ भने ब्रह्मा भोजन गरायौ। केही न केही अवश्य देऊ, किनकि दाताका बच्चा है। अच्छा !

वरदान:— ताज र तख्तलाई सदा कायम राख्ने निरन्तर स्वतः योगी भव

वर्तमान समय बाबाद्वारा सबै बच्चाहरूलाई ताज र तख्त मिलेको छ, अहिलेको यो ताज वा तख्तले अनेक जन्मको लागि ताज, तख्त प्राप्त गराउँछ। विश्व कल्याणको जिम्मेवारीको ताज र बापदादाको दिलतख्त सदा कायम रहेमा निरन्तर स्वतः योगी बन्छौ। उनीहरूलाई कुनै पनि प्रकारको मेहनत गर्नु पर्दैन किनकि एक त सम्बन्ध नजिकको छ दोस्रो प्राप्ति अखुट छ। जहाँ प्राप्ति हुन्छ त्यहाँ स्वतः याद हुन्छ।

स्लोगन:— प्लेन (सरल) बुद्धिद्वारा प्लान (योजना)लाई व्यवहारमा ल्यायौ भने सफलता अवश्य मिल्छ।